

niter doctores. (36. Colligendum secundo non satisfacere præcepto, qui interest missæ coactus v. g. ligatus, et reluctans, ut et auctor docet, tract. 1, cap. 2, § 7, n. 1. (37. Si tamen quis coactus templum ingrederetur, et deinde voluntarie missam audiret, præceptum implet. Teneretur tamen priorem pravam suam voluntatem præcepto repugnantem, utpote grave peccatum jam commissum, in confessione aperire. Videatur Suarez, cit. disp. 88, sect. 3. (38. An autem præcepto faciat satis, qui ob intentionem pravam aspiciendi impudice feminam pergat ad audiendum sacrum, dissident inter se theologi. Affirmant communiter recentiores, sed alii verius negant cum S. Antonino II part., tit. 9, cap. 10, § 2, illorumque opinionem ut laxam, et falsam rejiciunt. Consulatur P. Daniel Concina *Theolog. Christ.*, t. V, lib. 1, dissert. 3, cap. 4, ubi difficultatem hanc examini subjicit, atque pro dignitate tractat. (39. Tum satisfaciunt præcepto qui tempore missæ actum doloris de peccatis ad confessionem necessarium eliciunt, vel aliis piis actionibus sese ad illam disponunt. Idem asserit P. Lucius Ferraris, v. *Missæ*, art. 17, n. 28, et de iis, qui eodem tempore conscientiam examinant. (40. At secus dicendum existimat auctor, tract. 1, cap. 2, § 7, n. 10, nisi de brevissimo examine sermo sit: «nam, ait, ut examen recte fiat, præcipue si longiusculum, a sacro nimis distrahere necesse est.» (41. Deinde paucis interpositis: «Idem et de collectoribus elemosynarum sentiendum, nimirum quod satisfaciunt, si simul attendant ad missam. Quia vero non est adeo facile ut omnes recensiti attentum animum ad missam conservare valeant, idcirco in re tanti momenti hortandi sunt ut missam privatam audiant.» (42. Satisfaciunt demum, qui tempore missæ, in altam contemplationem, seu exstasim abripiuntur: maxime, si pergant contemplari mysteria, quæ in missa peraguntur. (43. Verum non satisfaciunt præcepto, qui tempore notabili missæ scribunt, pingunt, ludunt, disputant, et id genus similia exterius agunt. (44. Non satisfaciunt item, qui per notabile tempus confabulantur, cor-

MISSIONES, MISSIONARI.

SUMMARIUM.

1. Concessio missionum pro regnis Bargao, et Bittia. — 2. Missionarii Latini episcoporum Græcorum Melchitarum jurisdictionem perturbare non debent, ad n. 5. — 6. De juramento præstando ante exercitum Missionis a missionariis regnorum Madurensis, Mayssurensis, etc. ad n. 7. — 8. Ipsi interdicitur translatio rituum gentilium in ritus Ecclesiæ catholicæ absque S. Sedis licentia. — 9. Item dispensationes concedere super observantia rituum Ecclesiæ. — 10. Sicque pariter prohibentur lavaera, et ablutiones ritu, et more paganorum, præter necessariam corporis munditiam. — 11. Juramenta præscripta præstare et observare jubentur. — 12. Pollicentur se *pareis*, id est abjectissimis viris omnia spiritualia præstituros; id quod iisdem injungitur sub pena privationis facultatum, etc. — 15. De missionariis in Sinis, et in regno Cocinchi-

rident, et oculos quoqueversum in exeuntes, et introeuntes convertunt, vel qui, ut omnes decoris et urbanitatis modos servant, in id pene unum intendunt, ut saluent, et resaluent. (45. Non satisfaciunt quoque, qui per notabilem missæ partem libros legunt, vel epitaphia, aut picturas fixe aspiciunt et considerant. Non satisfaciunt etiam, qui per notabilem missæ partem dormiunt. (46. Qui autem copit audire sacrum intentione debita, sed postmodum vexatur a somno, si adeo resistat ut audiat sacrum ea attentione, quod saltem videat se non omittere audire partem notabilem, licet propter gravitatem et molestiam somni non attendat ad significationem, neque ad aliam meditationem, non peccat saltem mortaliter juxta PP. Salmaticenses, *loc. cit.*, punct. 5, num. 48. (47. Non satisfaciunt denique qui tempore missæ peccata sua confitentur, nisi excuset brevitatis confessionis; nec confessarii, dum confessiones audiunt, possunt satisfacere præcepto audiendi missam, quando ipsi non celebrant, quia hæc, ut nemo non videt, omnino impediunt attentionem necessariam. (48. Quæres quoti temporis interna, vel externa distractio lethale crimen inducat? Resp. Illud sufficere tempus, quod æquivalet omissioni partis notabilis missæ; quippe audire missam absque debita attentione, idem est ac prorsus illam omittere. Sic censet Suarez citata pluries disp. 88, sect. 3, his verbis: «Si quis... eo modo (videlicet exercendo voluntarie actiones aliquas repugnantes debite attentioni missæ) magnam missæ partem audiat, peccabit mortaliter, et non implebit præceptum, si nimirum tanta sit pars, cujus ommissio sufficeret ad præcepti transgressionem.» (49. Hinc colligimus adversum cardinalem de Lugo, dis. 22, sect. 2, n. 4, eum præcepto minime satisfactorum, qui voluntarie per tempus duntaxat consecrationis foret distractus; cum ex superius dictis exploratum sit, illum non implere præceptum, qui solo tempore consecrationis a sacrificio abest.»*

næ, ad n. 14. — 15. Alia ad rem ad n. 17. — 18. Missionarii ab episcopis missi tanquam visitationis pastoralis prænuntii recipi debent a parochis etiam regularibus in propriis ecclesiis, et domibus. — 19. Approbatio congregationis Missionis ab Alexandro VII. — 20. Vota simplicia in eadem emissa a nemine dissolvi possunt, præterquam a Summo Pontifice, aut a superiore generali in actu dimissionis tantum, ad n. 22. — 25. Missionarii presbyteri, aut clerici ad beneficia curata, aut residentialia extra congregationem promovendi nequeunt. — 24. Missionarii a Sede Apostolica conceditur privilegium celebrandi missam bis in die, in casu tamen necessitatis. — 25. Missionarii sacramenta secularibus ministrare non possunt, nisi episcopi, vicarii apostolici, vel cujusvis ordinarii loci impetrata licentia, etc., ad n. 26. — 27. Munera Missionariorum per Orientem. — 28. Alia ad rem ad n. 30.

(1. Missiones conceduntur pro regnis Bargao, et Bittia in magno Thibet. Ben. XIV, tom. I, constit. 53, incip. *A dilecto*, et Const. 54, incip. *Litteræ*. (2. Missionarii Latini episcoporum Græcorum Melchitarum jurisdictionem non debent perturbare. Idem constit. 87 incip. *Demandatam*, § 13. (3. Transitum a ritu græco ad latinum Græcis non suadeant, nec admittant inconsulta S. Sede. Idem, *ibid.*, § 15. (4. Rituum Græcorum conservationem curent. Idem, *ibid.*, § 19. (5. Nec adversus illos dispensationes concedant, aut quidquam innovent. Idem, *ibid.*

(6. Missionarii regnorum Madurensis, Mayssurensis, et Carnotensis jurare debent observantiam constitutionum Apostolicarum, antequam missionis exercitio se immisceant. Idem constit. 107, incip. *Omnium sollicitudinum*, § 17. (7. Eorum juramenta subscripta exhibentur Summo Pontifici. Idem, *ibid.*, § 21. (8. Ipsi interdicitur translatio rituum gentilium in ritus Ecclesiæ catholicæ absque licentia S. Sedis. Idem, *ibid.*, § 14. (9. Item dispensationes concedere super observantia Rituum Ecclesiæ. Idem, *ibid.*, § 14. (10. Eisdem prohibentur lavaera, et ablutiones ritu, et more paganorum, præter necessariam corporis munditiam. Idem, *ibid.*, § 3 et 14. (11. Juramenta præscripta præstare, et observare jubentur. Idem, *ibid.*, § 28. (12. Pollicentur se *pareis*, id est abjectissimis viris omnia spiritualia præstituros; id quod iisdem injungitur sub pena privationis facultatum post quinquennium ipso facto incurrenda. Idem, *ibid.*, § 35 et 37. Alia ad rem vide verb. *BAPTISMUS*.

(13. Missionarii Apostolici in Sinis, si mandatis non obtemperaverint, in Europam revocari jubentur sub pœnis contra eorum superiores. Idem, constit. 59 incip. *Ex quo*. (14. Missionarii in regno Cochinchinæ prohibentur exercitium jurisdictionis, aut facultatum, extra districtus sibi assignatos. Idem, constit. 3, incip. *Tantopere*.

(15. Missionum sacrarum ad excitandam in populis pietatem utilitas commendatur ab experimento, et auctoritate. Idem, constit. 140, incip. *Gravissimum*, § 4. (16. Earum usus laudatur, vel injungitur a congregatione Concilii. Idem, *ibid.*, § 7. (17. Instructio fidelium in rebus ad salutem necessariis est præcipuus missionum scopus. Idem, *ibid.*, § 11.

(18. Missionarii ab episcopis missi, tanquam visitationis pastoralis prænuntii recipi debent a parochis, etiam regularibus in propriis ecclesiis, et domibus. Idem, constit. 109, incip. *Firmandis*, § 5.

(19. Missionis congregatio approbatur ab Alexandro VII. Idem constit. 69, incip. *Quo magis*. (20. Vota simplicia in eadem emissa a nemine dissolvi possunt, præterquam a Summo Pontifice, aut a superiore generali in actu dimissionis tantum. Idem, *ibid.*, § 3 et 4. (21. Nequidem vigore facultatum, quæ confessariis tribuuntur in jubilæis, aliisque Indultis. Idem, *ibid.*, § 3.

(22. Neque ratione infirmitatis, vel assecutionis beneficii curati, aut residentialis. Idem, *ibid.*, § 4. (23. Missionis presbyteri, aut clerici ad beneficia curata, aut residentialia extra congregationem promovendi nequeunt. Idem, *ibid.*, § 4.

(24. Missionarii a Sede Apostolica conceditur privilegium celebrandi missam bis uno die, in casu tamen necessitatis. Idem, tom. II, constit. 3, incip. *Declarasti*.

(25. Missionarii sacramenta secularibus ministrare non possunt, nisi episcopi, vicarii apostolici, vel cujusvis ordinarii loci impetrata licentia. Bened. XIV, const. incip. *Apostolicum*, § 10. Missionarii regulares in Anglia, in iis, quæ curam animarum respiciunt, et administrationem sacramentorum, subjiciuntur vicariis Apostolicis; et contraria quæcumque regularium privilegia sustulit Tridentinum concilium. Idem, *ibid.*, § 12 et 13.

(26. Tali decreto non solum afficiuntur regulares parochi, sed et cæteri, qui unum, vel plura sacramenta, renuente, vel irrequisito ordinario, secularibus ministrant. Idem, *ibid.*, § 14. In iis tamen, quæ regularem observantiam respiciunt, suis superioribus, non autem vicariis apostolicis, subjiciuntur. Idem, *ibid.*, § 15 et 16. Perinde enim habendi sunt missionarii regulares in Anglia commorantes, ac si intra monasterium degerent. Idem, *ibid.*, § 13 et 18. Imo vero in iis, quæ curam animarum, et administrationem sacramentorum spectant, etiam a superioribus regularibus corrigi, ac puniri possunt. Idem, *ibid.*, § 16 et 17. Vicarii tamen Apostolici judicium, sententiæ superioris regularis, ex jure cumulativo concurrentis, præpollet. Idem, *ibid.*, § 17. Cæterum vicarius apostolicus potest missionarium regularem ab officio suspendere, vel removere, quin superiori regulari causam pandere teneatur. Idem, *ibid.*, § 17. Eadem facultas competit quoque superiori regulari. Idem, *ibid.*, § 17 et 21. A decreto suspensionis, vel remotionis non conceditur missionario regulari suspensiva appellatio. Idem, *ibid.*, § 17.

(27. Missionariorum per Orientem munus est, ut schismaticos ad unitatem Ecclesiæ adducant. Bened. XIV, constit. incip. *Alatae sunt*, § 19; missionarii ritus omnes Orientales intervertere non debent, nec conversis ad unitatem Ecclesiæ suadere transitum ad ritum latinum. Idem, *ibid.*, § 19 et 21. Missionarii non possunt dispensare cum Catholicis Orientalibus super observatione jejunii, aliorumque, quæ in ipsorum ritu præscribuntur. Idem, *ibid.*, § 3.

(28. Missionarios mutæ charitatis, et concordie officium maxime decet. Benedict. XIV, constit. incip. *Apostolicum ministerium*, in præmio. Missionibus Anglicanis quatuor vicarii apostolici præficiuntur. Idem, *ibid.*, § 1. Missionarii regulares ad Anglos, cum primum illo advenerint, debent se sistere vicariis apostolicis, eisque testimoniales litteras suorum superiorum exhibere. Idem, *ibid.*, § 6. Deberent insuper,

jure communi inspecto, examinari, et approbari a vicariis apostolicis ad audiendas sæcularium confessiones. Idem, *ibid.*, § 7 et 8. (29. Ex speciali indulto iisdem datur, ut examen vel coram ordinario loci, ubi situm est monasterium, vel Bruxellis coram nuntio Sedis Apostolicæ, subire possint. Idem, *ibid.*, § 8. (30. Facultas tamen audiendi con-

MOLENDINUM, MOLITOR.

SUMMARIUM.

1. Agitur de privilegiis molendini mensæ episcopalis, et sub directo dominio Ecclesiæ, ad n. 8. —

(1. Molendinum mensæ episcopalis non comprehenditur sub prohibitione facta a communitate populo de non adeundo, nisi ad molendina communitatis; sac. congregat. Immunit. in *Firmana* 2 Julii 1620, l. II *Decr.* Paul., pag. 48.

(2. Molendina, et alia ædificia sub directo dominio Ecclesiæ sunt exempta. Eadem sac. congr. Immunit., in *una Montis Regalis* 15 Jan. 1648, lib. IV *Decr.* Paul., pag. 2.

(3. Molendina ecclesiasticorum non comprehenduntur sub bannis gubernatoris, qui debet facere declarationem de non comprehensione eorum. Eadem sac. congr. Immunit. in *Asina* 8 Apr. 1631, lib. II *Decr.* Paul., pag. 74; in *Pleinen*. 20 Septembr. 1639, l. III *Decr.* Paul., pag. 10.

(4. Molendina ecclesiasticorum, ac molentes in ipsis molendinis non comprehenduntur sub prohibitione laicali solvendi gabelam ut dicitur *della Pesu*. Ead. sac. congr. Immunit. in *Maceraten*. 19 Januarii 1638, lib. III *Decr.* Paul., pag. 52.

(5. Repugnat immunitati, et libertati ecclesiasticorum, et equitum S. Mauritii, nec non publicatio ordinis prohibitivi eundi ad dd. Molendina. Ead. sac. congr. Immunit. in *Taurinen*. 11 Septembr. 1634, lib. II *Decr.* Paul., pag. 202.

(6. Episcopus procedat prout de jure contra ministros laicos impediens moniales in fabricatione molendini olearii, non obstante monitorio A. C. Eadem sacra congregat. Immunit. in *Ariminen*. 9 Febr. 1700, lib. II *Decr.* Vall., pag. 272.

(7. Impedientes molere olivas in molendinis ecclesiasticorum, et prætententes decimas, sunt ab ordinario excommunicandi. Eadem sacra congr. Immunit. in *Catacen*. 11 Augusti 1631, lib. II *Decr.* Paul., pag. 85; in *Ugentina* 29 Octobris 1695, lib. I *Decret.* Vall., pag. 226.

(8. Prohibitio communitatis eundi ad alia molendina, quam ad molendina ipsius communitatis non comprehendit molendina episcopi, ecclesiarum, et ecclesiasticorum, tam intra, quam extra communitatis territorium existentia; et communitas est cogenda ad declarationem non comprehensionis. Eadem sacra congr. in *Firmana* 10 Novembr. 1630, lib. I *Decr.* Paul., pag. 65.

(9. Ecclesiastici non possunt cogi ire ad molendinum domini temporalis, seu com-

fessiones a vicariis apostolicis est impetranda; et ista ad sexennium concedi debet, et subinde ad aliud sexennium prorogari sine examine; et ab hoc onere regulares quantumvis privilegiati non sunt immunes. Idem, *ibid.*, § 10. Et a vicariis Apostolicis itidem expectare, et accipere facultates formulæ secundæ. Idem, *ibid.*, § 12.

9. Alia circa molendinum, et molituram ad exemptionem ecclesiasticorum, regularium, et monialium spectantia, ad n. 19.

munitatis, sed possunt ire ad alia sibi benévola. Sac. congr. Immunit. in *Neritonen*. 1 Septemb. 1643, l. III *Decret.* Paul., p. 208.

(10. Molendina vulgo dicta *centimoli* ab ecclesiasticis retineri possunt in propriis domibus pro eorum usu, et familiæ. Eadem sacra congr. Immunit. in *Lycien*. 20 Sept. 1650, lib. IV *Decr.* Paul., pag. 120.

(11. Ecclesiastici sunt exempti ab impositione molituræ. Eadem sacra congr. Immunit. in *Isernien*. 10 Martii 1631, lib. I *Decr.* Paul., pag. 99.

(12. Non licet gubernatori, seu curiæ sæculari visitare, seu perquisitiones facere in molendinis monialium, et aliorum piorum locorum, quamvis sint conducta a molitoribus afflictuariis. Eadem sacra congr. Immunit. in *Verulana*. 2 Octobr. 1691, *Libr. Decret.* Grim., pag. 18.

(13. Nec vexare dictos molitores afflictuarios sub prætextu mensurarum injustarum, vulgo *le scudelle*, sed illas restituere debent. *Ibid.*

(14. Molitores, seu conductores molendini præposituræ, et collegiatæ patentati respondentés pro afflictu molendini in tot frumentis recollectis in ipso molendino, gaudent privilegio fori. Eadem sacra congregatio Immunitatis in *Nullius Atini* 4 Junii 1607, lib. II *Decr.* Vall., pag. 95.

(15. Molitor, qui sine collectis moluit frumentum mensæ episcopalis, nequit molestari a curia laica, alioquin episcopus procedat contra eandem, prout de jure. Eadem sacra congregatio Immunitatis in *Bononien*. 22 Aprilis 1698, lib. II *Decr.* Vall., pag. 148; *item* 19 Augusti et 16 Septembris d. a. et lib., pag. 175.

(16. Operarii molendini olivarum conventus regularium vendentes oleum mensuris non justis, nequeunt puniri a justitiariis sæcularibus. Eadem sacra congregatio Immunitatis in *Arianen* 8 Aprilis 1687, *Lib. Decret.* Mart., pag. 76.

(17. Ecclesiastici, cum mittunt triticum ad molendina, non tenentur accipere, nec deferre cartulam, vulgo *la bolletta* subscriptam a gabellariis. Eadem sacra congregatio Immunitatis in *Nullius Altamura* 8 Novembris 1692, lib. I *Decr.* Vall., pag. 85.

(18. Mensuræ vulgo dictæ *le scudelle* ablatæ a molendinis ecclesiasticorum de ordine gubernatoris, sunt restituendæ curiæ episcopali, ad quam etiam debet recurri pro

cognitione fraudum commissarum in dd. molendinis. Eadem sac. congr. Immunit. in *Veliterna* 12 Januarii 1648, lib. III *Decr.* Alt., pag. 1047.

(19. Quatenus ecclesiastici non molestentur in exactione impositionis molituræ, et

MOLLITIES.

Vid. verb. LUXURIA a. n. 35 ad 45.

MONACHUS.

Artic. noviss. adjectus.

1. Unde monachi nomen? — 2, 3, 4, 5. Varia monachorum genera: ascetæ, anachoretæ, cœnobitæ, stylitæ. — 6. *Origo monachorum* a primis Ecclesiæ sæculi repetenda in Ascetis. — 7. His in Paulo, Antonio, aliisque paucis cum Deciana persecutione, tum post ipsam anachoretæ successerunt. Pachomius cœnobarum institutor, data Ecclesiæ

(1. Monachi nomen varie a Patribus explicatur. Aptissima est Cassiani interpretatio; ait enim, collat. 18, abbatis Pyamonis cap. 5, inde monachos dictos, quod a conjugii abstinerent, et a parentum se consortio ac mundi hujus conversatione secernerent, ut nimirum soli Deo per contemplationem inhaerent.

(2. Varia fuere monachorum genera. Primum ascetæ constituunt, qui nuptiis, carnibus, rebusque vitam habentibus, et vino abstinerebant; (hos enim canon. 51, inter Apostolicos *ascetas* vocat) qui ferventiori precandi studio se dabant, ut excellentiora quædam charitatis, paupertatis Evangelicæ, mundique contemptus argumenta præberent; quo nomine Hieronymus, *De scriptor. Eccles.*, cap. 41; Serapionem ep. Antiochenum « asceti addictum; » et cap. 76 Pierium « miræ asceseos appetitorem et voluntariæ paupertatis » appellat.

(3. Alterum monachorum genus anachoretæ, et eremitæ induxerunt, hominum scilicet, qui civitates, aliorumque consortium fugientes, in speluncis et cavernis solitariam vitam agebant. Quo spectat illud B. Hieronymi in *Epistola ad Heliodorum*: « interpretare vocabulum monachi, hoc est tuum: quid facis in turba, qui solus es? » quibus sane verbis illud sanctus doctor insinuat, nomen monachi non nisi eremitis, qui soli habitabant, propriissime convenire.

(4. Tertii generis cœnobitæ sunt, qui et synoditæ dicti, ii scilicet qui, in societate viventes, omnia habebant communia. De his loquitur S. Augustinus in *Ps. cxxxii*.

(5. Adde his stylitæ, sic nuncupatos a singulari vivendi ratione super columna.

(6. Hinc vides, quo demum pacto gravis illa quæstio de vitæ monasticæ origine sit dirimenda. Quarto primum sæculo hoc vitæ genus cœpisse Magdeburgenses, cent. 4, c. 6, et protestantes passim contendunt, sed insigni mendacio, et rerum ecclesiasticarum ignoratione; nimirum hi monachorum institutionem ad quartum sæculum pertrahuunt,

aliorum onerum vigore edictorum, quæ ipsos nullatenus comprehendere possunt, super-sedendum est a fulminatione censurarum: alias procedendum est ad ulteriora. Eadem sac. congr. Immunit. in *Mutinen*. 16 Jan. 1647, lib. IV *Decr.* Paul., pag. 2.

pace. — 8, 9, 10. Monastica vitæ progressus. — 11, 12. Regula monachorum. — 13. Monachi a primæva institutione laici fuerunt, eorum tamen aliqui subinde sacerdotio initiati. — 14. Quanta a monachis in rempublicam ipsam dimanet utilitas, Justiniano imperatore iudice. — 15. Subnectuntur *addit Casin.* ad n. 28.

ut austerioris cujusdam vitæ professionem, paupertatis evangelicæ studium, cœlibatum inventa hominum fuisse suadeant a primæva Ecclesiæ puritate abhorrentia. Sed nonne ab ipso apostolorum ævo ascetæ exstiterunt? Id pluribus non efficiam, cum id jam præstiterit illustrissimus præsul Nicolaus Antonellius in eruditissima de ascetis dissertatione, qua utilissimam, splendidissimamque suam S. Jacobi Nisibeni sermonum editionem Romanam exornavit. At a monachis ascetæ discriminabantur. Namine profecto differebant, re tamen, et virtutum, quas monachi postea professi sunt, exercitatione mirifice conveniebant, ut nihil proficiant sacrorum votorum osores monachorum tardiore institutione, cum ab ipsis Ecclesiæ primordiis plurimi fuerint, qui eadem vota magna pietate ac religione servarent. Quid ergo de nomine solliciti simus, ubi eadem arctioris vitæ instituendæ ratione, ac præsertim votorum paupertatis, et castitatis professione monachis ascetæ prævivere solum, sed ita prævivere, ut quendam in Ecclesia ordinem clericos inter et laicos medium constituerent, quemadmodum ex S. Cyrilli *Catechesibus*, et S. Gregorii Nazianzeni oratione *De pace quæ in reconciliatione solitarie degentium habita est*, constat. Itaque si quid video, revera ascetæ monachis præluserunt, nec monachi aliud fuerunt, quam ascetæ solitudini addicti, et ex peculiaris cujusdam disciplinæ legibus ea exercentes, quæ ceteri ascetæ in ipsis civitatibus, et omni lege soluti persequerentur.

(7. Anachoretæ tamen primi fuerunt, qui, Deciana persecutione sæviante, in solitudine sese receperunt, Paulus cum primis, et Antonius, quorum illum vitæ anachoretarum auctorem, hunc illustratorem S. Hieronymus, ep. 22, ad *Eustochium* vocat. Non dum tamen monasterium ullum exstruxerant; sed, cessante quoque ea persecutione, in cellulis, quas sibi in solitudine paraverant, pauci tamen, et singulares homines hac illac dispersi in Ægypti desertis